

**ORZECZENIE
GŁÓWNEJ KOMISJI ORZEKAJĄCEJ W SPRAWACH
O NARUSZENIE DYSCYPLINY FINANSÓW PUBLICZNYCH**

Warszawa, dnia 18 września 2014 r.

Główna Komisja Orzekająca w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych w składzie:

Przewodniczący:	<i>Członek GKO:</i>	Agata Kasica (spr.)
Członkowie:	<i>Członek GKO:</i>	Iwona Bendorf-Bundorf
	<i>Członek GKO:</i>	Wojciech Robaczyński
Protokolant:		<i>Hanna Kąkol</i>

przy udziale zastępcy Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych Anny Rotter,

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 września 2014 r. odwołania Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych właściwego w sprawach rozpoznawanych przez Regionalną Komisję Orzekającą w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Rzeszowie na niekorzyść Obwinionego (...) zam. (...), pełniącego w czasie zarzucanego naruszenia dyscypliny finansów publicznych funkcję dyrektora Zespołu (...), od orzeczenia Regionalnej Komisji Orzekającej w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w (...) z 27 lutego 2014 r., sygn. akt: 4010/35/2013, którym uniewinniono Pana (...) od zarzutu naruszenia dyscypliny finansów publicznych określonego w **art. 7** ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 168 oraz z 2012 r. poz. 1529) - zwanej dalej także ustawą, polegającego na tym, że w roku budżetowym 2012 przeznaczył dochody budżetowe w łącznej kwocie 23.870 zł uzyskane z tytułu dotacji celowych otrzymanych z Wojewódzkiego

Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w (...) na dofinansowanie uprzednio poniesionych wydatków w jednostce budżetowej, jaką jest Zespół (...) w łącznej kwocie 23.870 zł, w tym:

- 1) dochody otrzymane w dniu 30 kwietnia 2012 r. na podstawie umowy z dnia 5 kwietnia 2012 r. nr 35/2012/EE/K/D w kwocie 1300 zł z przeznaczeniem na dofinansowanie zadania własnego „Wydanie drukiem czterech folderów składanych o parkach krajobrazowych pt. (...)” - z przeznaczeniem na wydatek ujęty w § 4300 Zakup usług pozostałych na podstawie faktury zapłaconej w dniu 30 marca 2012 r.;
- 2) dochody otrzymane w dniu 18 czerwca 2012 r. na podstawie umowy z dnia 17 maja 2012 r. nr 73/2012/EE/K/D w kwocie 6300 zł na dofinansowanie zadania własnego „Wyposażenie w meble biurowe sali dydaktyczno-edukacyjnej”- z przeznaczeniem na wydatek ujęty w § 4210 Zakup materiałów i wyposażenia na podstawie faktury zapłaconej w dniu 11 czerwca 2012 r.;
- 3) dochody otrzymane w dniu 7 września 2012 r. w kwocie 9470 zł na podstawie umowy z dnia 2 sierpnia 2012 r. nr 177/2012/EE/K/D na dofinansowanie zadania własnego „Zakup i montaż drewnianych stelaży z tablicami edukacyjnymi”- z przeznaczeniem na wydatek ujęty w § 4210 w kwocie 9840 zł (tablice edukacyjne) i w § 4300 w kwocie 3690 zł (montaż tablic) na podstawie faktury zapłaconej w dniu 22 sierpnia 2012 r.;
- 4) dochody otrzymane w dniu 23 listopada 2012 r. w kwocie 6800 zł na podstawie umowy z dnia 20 kwietnia 2012 r. nr 45/2012/EE/K/D na dofinansowanie zadania własnego „Wydanie drukiem kalendarza na 2013 r.” - z przeznaczeniem na wydatek ujęty w § 4300 Zakup usług pozostałych na podstawie faktury zapłaconej w dniu 12 października 2012 r.,

co naruszało art. 11 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (t. j. Dz. U. z 2013, poz. 885 z późn. zm.),

na podstawie art. 147 ust. 1 pkt 3 ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych uchyła zaskarżone orzeczenie w całości i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania przez Regionalną Komisję

Orzekającą w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w (...).

Pouczenie:

Od niniejszego orzeczenia środek zaskarżenia nie przysługuje.

Uzasadnienie

Regionalna Komisja Orzekająca w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w (...) (dalej zwana także RKO), w wydanym 27 lutego 2014 r. orzeczeniu - na podstawie art. 78 ust. 1 pkt 1 ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych - uniewinniła (...) od zarzutu przeznaczenia w roku 2012 dochodów uzyskanych przez Zespół (...) z tytułu dotacji celowych z Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (dalej - WFOŚ i GW) w łącznej kwocie 23.870 zł, na wydatki w tej jednostce budżetowej.

W uzasadnieniu orzeczenia RKO wskazała, że Zespół (...) jest jednostką budżetową Województwa (...). Zgodnie z art. 11 ustawy o finansach publicznych, jednostki budżetowe, jako jednostki organizacyjne sektora finansów publicznych nieposiadające osobowości prawnej, pokrywają swoje wydatki bezpośrednio z budżetu, a pobrane dochody odprowadzają na rachunek odpowiednio budżetu państwa, albo jak w niniejszej sprawie, budżetu jednostki samorządu terytorialnego.

Regionalna Komisja Orzekająca ustaliła, że Obwiniony działając w imieniu Województwa (...), na podstawie udzielonych mu przez Zarząd Województwa (...)w (...)pełnomocnictw zawarł cztery umowy dotacji z WFOŚ i GW w (...)na dofinansowanie do wysokości 70% następujących zadań:

- wydanie drukiem czterech folderów (...) - umowa z dnia 5 kwietnia 2012 r. na kwotę 1.300 zł,
- wydanie drukiem kalendarza - umowa z dnia 20 kwietnia 2012 r. na kwotę 6.800 zł,
- wyposażenie w meble sali dydaktycznej - umowa z dnia 17 maja 2012 r. na kwotę 6.300 zł,
- zakup i montaż stelaży z tablicami edukacyjnymi – umowa z dnia 2 sierpnia 2012 r. na kwotę 9.470 zł.

RKO stwierdziła, że przekazane środki miały charakter dotacji celowej. Jak wynika z treści umów, do jej rozliczenia zobowiązany był dotowany, tj. Zespół (...) w (...). Dotowany zobowiązany został do sporządzenia pisemnego sprawozdania z realizacji zadań objętych dotowaniem z załączeniem protokołu odbioru, zestawienia faktur i rachunków oraz ewentualnego zwrotu udzielonej dotacji w przypadku gdy kwota dotacji przekroczyłaby 70 % całkowitych kosztów poszczególnych zadań. W zawartych umowach wskazano rachunek bankowy Zespołu (...), na który wpłynęły udzielone dotacje. Otrzymane z WFOŚ i GW dotacje zostały wykorzystane bezpośrednio na pokrycie poniesionych wcześniej wydatków na realizację dotowanych zadań.

Działaniem tym naruszono art. 11 ustawy o finansach publicznych. Rozważając odpowiedzialność, wynikającą z art. 7 ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, RKO uznała, że odpowiedzialności tej nie można przypisać Obwinionemu, jako kierownikowi jednostki, bowiem powierzył on skutecznie obowiązki w zakresie gospodarki finansowej głównej księgowej Zespołu.

Jak ustaliła RKO, w § 7 Regulaminu organizacyjnego Zespołu (...) określono, że do obowiązków stanowiska pracy głównego księgowego i do spraw kadr należy w szczególności, odpowiedzialność za działalność Zespołu w zakresie finansowo - księgowym oraz prowadzenie gospodarki finansowej Zespołu zgodnie z obowiązującymi przepisami. Wskazany w Regulaminie Organizacyjnym Zespołu zakres obowiązków głównego księgowego został na piśmie przyjęty przez pracownika zajmującego to stanowisko. Komisja I instancji uznała, że przyjęcie na piśmie określonych w Regulaminie obowiązków głównego księgowego przez p. (...) wypełniło dyspozycję art. 53 ust. 2 ustawy o finansach publicznych, a tym samym, zdaniem RKO, Obwiniony skutecznie powierzył obowiązki i odpowiedzialność w zakresie prowadzenia rachunkowości i wykonywania dyspozycji środkami publicznymi głównej księgowej.

Mając powyższe na uwadze, RKO uniewinniła Obwinionego od zarzutu przeznaczenia w roku budżetowym 2012 dochodów uzyskanych z tytułu dotacji otrzymanych przez Zespół z WFOŚ i GW w łącznej kwocie 23.870 zł na wydatki ponoszone w tej jednostce. RKO uznała bowiem, że w niniejszej sprawie Obwiniony, jako kierownik jednostki, skutecznie powierzył obowiązki w zakresie gospodarki finansowej głównej księgowej. Powołując się na orzecznictwo GKO, RKO uznała, że warunek „odrębnego imiennego upoważnienia” zostaje zachowany, jeżeli obowiązki w zakresie gospodarki

finansowej powierzone pracownikowi wymienione zostaną jako część dokumentu o charakterze ogólniejszym, konkretyzującym rodzaj pracy, obejmującym również uprawnienia i obowiązki pracownika w sprawach innych niż gospodarka finansowa oraz czynności, które pracownik obowiązany jest wykonywać. Zatem czynności związane z odprowadzaniem dochodów Zespołu do budżetu Województwa (...)miała wykonywać główna księgowa. Z tego powodu - zdaniem RKO - nie można przypisać naruszenia dyscypliny finansów publicznych, o którym mowa w art. 7 ustawy, Obwinionemu.

Od powyższego orzeczenia odwołanie na niekorzyść Obwinionego złożył 28.03.2014 r. Rzecznik Dyscypliny Finansów Publicznych, zaskarżając orzeczenie w całości.

Rzecznik zarzucił RKO obrazę art. 7 w związku z art. 19 ust. 1 i 2 oraz art. 78 ust. 1 pkt 1 ustawy poprzez uniewinnienie Obwinionego od zarzucanego czynu, polegającego na tym, że w 2012 r. przeznaczył dochody z tytułu dotacji na wydatki w jednostce budżetowej, a ponadto błędne uznanie, że czyn z art. 7 ustawy popełnił pracownik zajmujący stanowisko głównego księgowego jednostki budżetowej, któremu kierownik jednostki powierzył - na podstawie art. 53 ust. 2 ustawy o finansach publicznych – obowiązki w zakresie prowadzenia gospodarki finansowej.

Rzecznik wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia w całości i skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu odwołania, Rzecznik stwierdził, że RKO błędnie wskazała - jako podstawę prawną uniewinnienia - art. 78 ust. 1 pkt 1 ustawy, zgodnie z którym nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, **gdy zarzucanego czynu nie popełniono**, jeżeli zaś ta okoliczność została stwierdzona po przeprowadzeniu postępowania dowodowego przed komisją orzekającą wydaje ona orzeczenie o uniewinnieniu. Nie ulega wątpliwości, że czyn zaistniał, tego faktu nie neguje również RKO. W ocenie Rzecznika, nie można zgodzić się z RKO, że czynu nie popełnił Obwiniony lecz główna księgowa, której powierzył obowiązki w zakresie gospodarki finansowej.

Rzecznik dowodzi, że odpowiedzialność za czyn, o którym mowa w art. 7 ustawy, związana jest z odpowiedzialnością kierownika jednostki za całość gospodarki finansowej, wynikającą z art. 53 ust. 1 ustawy o finansach publicznych. Natomiast głównym księgowym – zgodnie z art. 54 ust. 1 ustawy o finansach publicznych - jest pracownik, któremu kierownik jednostki powierza obowiązki i odpowiedzialność w zakresie:

- 1) prowadzenia rachunkowości jednostki;
- 2) wykonywania dyspozycji środkami pieniężnymi;
- 3) dokonywania wstępnej kontroli:
 - a) zgodności operacji gospodarczych i finansowych z planem finansowym,
 - b) kompletności i rzetelności dokumentów dotyczących operacji gospodarczych i finansowych.

Zdaniem Rzecznika, zakres powierzonych głównemu księgowemu obowiązków i odpowiedzialności (na podstawie art. 54 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o finansach publicznych) jest zamknięty i nie obejmuje szeregu obowiązków mieszczących się niewątpliwie w pojęciu gospodarki finansowej, za które odpowiedzialność ponosi kierownik jednostki, jak chociażby obowiązki w zakresie reprezentacji jednostki na zewnątrz i składania oświadczeń woli. Rzecznik, w przeciwieństwie do Komisji I instancji, uważa, że kierownik jednostki nie może skutecznie przekazać - na podstawie art. 53 ust. 2 ustawy o finansach publicznych - wszystkich obowiązków w zakresie gospodarki finansowej jednostki głównemu księgowemu, skoro w przepisie tym jest mowa o „określonych obowiązkach”.

Ponadto, Rzecznik stwierdził, że o przeznaczeniu środków finansowych z dotacji, Obwiniony zdecydował już w momencie podpisywania umów z WFOŚ i GW, wskazując rachunek bankowy Zespołu, jak również nie wydając głównemu księgowemu dyspozycji przekazania tych środków do budżetu Województwa (...). Dodatkowo w umowach zobowiązał się do wykorzystania środków na realizację zadań określonych w tych umowach. Przeznaczenie środków miało także charakter faktyczny, poprzez uprzednie sfinansowanie z własnych środków wydatków objętych zobowiązaniami z tytułu umów dotacji i po wpłynięciu środków dotacji na rachunek jednostki, dokonaniu częściowej refundacji tych wydatków. W ten sposób wypełnione zostały znamiona czynu określonego w art. 7 ustawy, zgodnie z którym naruszeniem dyscypliny finansów publicznych jest przeznaczenie dochodów uzyskiwanych przez jednostkę budżetową na wydatki ponoszone w tej jednostce.

Mając na względzie znamiona wskazanego czynu, Rzecznik zarzucił Komisji I instancji, że ta nie rozróżniła, że nieodprowadzenie przez jednostkę budżetową dochodów do budżetu nie jest tożsame z ich przeznaczeniem na wydatki w tej jednostce. Rzecznik podkreślił, że w uzasadnieniu orzeczenia, RKO stwierdziła, że w sprawie będącej

przedmiotem rozstrzygnięcia doszło do skutecznego powierzenia obowiązków w zakresie odprowadzania dochodów jednostki budżetowej do budżetu Województwa Podkarpackiego, albowiem czynności te zostały ujęte w zakresie obowiązków głównego księgowego. Z tych też względów, nieprawidłowy był wniosek RKO, że Obwinionemu nie można przypisać naruszenia polegającego na przeznaczeniu dochodów z tytułu dotacji z WFOŚiGW na dofinansowanie uprzednio poniesionych wydatków.

Wobec przedstawionych argumentów, Rzecznik uznał, że odwołanie jest uzasadnione, albowiem uniewinnienie nastąpiło na wadliwych podstawach prawnych i faktycznych.

Główna Komisja Orzekająca stwierdziła, że odwołanie Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych zasługuje na uwzględnienie.

GKO uznała, że niewątpliwie w Zespole Podkarpackich Parków Krajobrazowych doszło do naruszenia dyscypliny finansów publicznych polegającego na przeznaczeniu dochodów uzyskiwanych przez jednostkę budżetową na wydatki ponoszone w jednostce. Odnośnie do tej kwestii RKO prawidłowo stwierdziła, że bezspornym w sprawie pozostaje fakt, że Zespół (...) w (...), otrzymanych z Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w (...) dotacji, nie odprowadzał do budżetu Województwa (...)lecz wykorzystywał bezpośrednio na wydatki Zespołu. Natomiast badając kwestię odpowiedzialności za ten czyn, RKO skupiła się wyłącznie na skutecznym powierzeniu przez Obwinionego obowiązków w zakresie prowadzenia ogółu gospodarki finansowej głównej księgowej, pomijając istotę zarzuconego czynu oraz okoliczności jego popełnienia.

Przede wszystkim GKO zauważa, że powierzenie obowiązków w zakresie gospodarki finansowej pracownikowi nie wyłącza automatycznie odpowiedzialności kierownika jednostki. Po pierwsze, w zakres obowiązków kierownika jednostki zaliczanych do gospodarki finansowej wchodzi takie czynności, za wykonywanie których odpowiedzialność nie może być przeniesiona na podległych pracowników, jak chociażby działania związane z reprezentacją jednostki. Po drugie, kierownik, który powierza obowiązki w określonym zakresie pracownikowi, nie traci co do zasady uprawienia do działania w tym zakresie.

Z tych powodów, zdaniem GKO, RKO powinna rozważyć istotę zarzuconego czynu oraz okoliczności jego popełnienia, które to elementy nie zostały w ogóle uwzględnione przy

rozstrzygnięciu sprawy. GKO zgadza się z Rzecznikiem, że RKO utożsamiała nawet czynność nieodprowadzenia przez jednostkę budżetową dochodów do budżetu z działaniem polegającym na przeznaczeniu dochodów na wydatki w jednostce budżetowej, choć każda z tych czynności mogłaby stanowić inny zarzut naruszenia dyscypliny finansów publicznych (odpowiednio określony w art. 6 pkt 2 i w art. 7 ustawy). RKO stwierdziła bowiem (ostatni akapit uzasadnienia), że doszło do skutecznego powierzenia obowiązków w zakresie odprowadzania dochodów jednostki budżetowej do budżetu Województwa (...), a czynności związane z odprowadzaniem dochodów Zespołu do budżetu Województwa miał wykonywać główny księgowy. Następnie RKO wywodziła, że z tych względów Obwinionemu nie można przypisać naruszenia dyscypliny finansów publicznych polegającego na przeznaczeniu dochodów budżetowych z tytułu dotacji otrzymanych z Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej na dofinansowanie uprzednio poniesionych wydatków, tj. naruszenia dyscypliny finansów publicznych określonego w art. 7 ustawy, które było przedmiotem postawionego zarzutu. Powyższa teza jest jedyną przesłanką uniewinnienia Obwinionego bez uwzględnienia przez RKO istotnych okoliczności wystąpienia wskazanych naruszeń.

Zdaniem GKO, nie bez znaczenia dla sprawy jest – podnoszony przez Rzecznika, a nierozważony przez RKO – fakt, że przeznaczenie dochodów z otrzymanych dotacji określone było już w umowach zawieranych z WFOŚ i GW przez Obwinionego. Jednym z postanowień takiej umowy był zapis zobowiązujący dotowanego do przeznaczenia dotacji na pokrycie kosztów wykonania zadania dokładnie określonego w umowie. Kwota dotacji miała być przekazana na wskazany rachunek bankowy Zespołu. Dotowanym według umowy był Zespół (...) w (...)działający – jak to ujęto w umowie - w imieniu Województwa Podkarpackiego na podstawie udzielonego Uchwałą Zarządu Województwa pełnomocnictwa, reprezentowany przez p. o. (...). Należy zauważyć, że trzy umowy z WFOŚ i GW, tj. nr 35/2012 z dnia 5.04.2012 r., nr 45/2012 z dnia 20.04.2012 r. oraz nr 73/2012 z dnia 17.05.2012 r. Obwiniony zawarł na podstawie pełnomocnictwa udzielonego w formie Uchwały Nr 88/1989/11 Zarządu Województwa (...)w (...)z dnia 25 października 2011 r. Na mocy tej uchwały, której podstawą był art. 56 ust. 2 ustawy z 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2013 r. poz. 596 z późn. zm.), Pan (...)– pełniący obowiązki Dyrektora Zespołu (...)w (...)– upoważniony był do złożenia wniosków do WFOŚ i GW w (...)w zakresie dofinansowania wymienionych zadań - zakup mebli, druk

informatorów, druk kalendarzy. Z kolei czwartą umowę nr 177/2012 z dnia 02.08.2012 r. Obwiniony zawarł na podstawie udzielonego mu pełnomocnictwa w formie Uchwały Nr 86/1937/11 Zarządu Województwa (...)w (...)z dnia 18 października 2011 r. Tą uchwałą - której podstawę stanowił art. 56 ust.1 ustawy z 5 czerwca 1998 r. o samorządzie wojewódzkim - udzielono Obwinionemu, na czas pełnienia obowiązków Dyrektora Zespołu (...)w (...), pełnomocnictwa do wykonywania czynności zwykłego zarządu, w imieniu Województwa Podkarpackiego.

GKO zauważa, że żadne z udzielonych pełnomocnictw nie upoważniało Obwinionego do zawierania umów z WFOŚ i GW, lecz wyłącznie do złożenia wniosku o dofinansowanie. Pełnomocnictwo udzielone Uchwałą Nr 86/1937/11 było pełnomocnictwem ogólnym do wykonywania czynności zwykłego zarządu, w którym nie mieszczą się czynności wykraczające poza plan finansowy jednostki. Ponadto, mając na uwadze fakt, że Zespół (...) jest jednostką budżetową, postanowienia tych umów budzą wątpliwości co do prawidłowości przewidzianego w nich trybu przekazania dotacji, w świetle art. 11 ustawy o finansach publicznych. Ten tryb działania, przyjęty w Zespole (...)nie został zakwestionowany przez kontrolę przeprowadzoną przez Marszałka Województwa (...) (vide str. 7 Protokołu kontroli planowej), który – w wyniku tej kontroli dokonanej w 2013 r. – złożył zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia naruszenia dyscypliny finansów publicznych, o którym mowa w art. 7 ustawy. W tym aspekcie należało wnikliwie rozważyć, wyjaśnienia Obwinionego i zeznania świadka – głównej księgowej, które to okoliczności zostały przez RKO zupełnie pominięte. Obwiniony w swoich wyjaśnieniach stwierdził, że „(...) przy składaniu miesięcznych sprawozdań z wykonania wydatków budżetowych, nie otrzymano ze strony Urzędu Marszałkowskiego Województwa (...)żadnych uwag informujących, że dotacje otrzymane z WFOŚ i GW na realizację określonego celu należy traktować, jako dochody budżetu Województwa Podkarpackiego. Taką informację Zespół otrzymał dopiero 4 grudnia 2012 r. w związku z udzieleniem mi pełnomocnictwa do podpisania umowy z NFOŚ i GW w Warszawie na dofinansowanie projektu: „*Opracowanie projektu planu ochrony (...)*”.

W wydanym orzeczeniu Komisja I instancji nie odniosła się także do zeznań złożonych przez główną księgową Zespołu (...), która przyznała, że od czasu objęcia przez nią stanowiska głównej księgowej (01.01.2010 r.) do grudnia 2012 r., tj. do dnia otrzymania pisma z Urzędu Marszałkowskiego, w Zespole utrwalona była praktyka wykorzystywania otrzymanych dotacji na wydatki jednostki, na zmniejszenie kosztów, a sprawujący z mocy

ustawy nadzór nad działalnością Zespołu - Urząd Marszałkowski tego nie kwestionował. Praktyka wykorzystywania otrzymanych dotacji na wydatki jednostki odbywała się do momentu powzięcia wiadomości o „zausterkowaniu”, jak to określiła główna księgowa, tej praktyki przez kontrolę w takiej samej jednostce w (...). Księgowa potwierdziła ponadto wyjaśnienia Obwinionego, że Zespół otrzymał w tym względzie pismo z urzędu marszałkowskiego. Wprawdzie kwestia ta nie wyłącza odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, ale powinna zostać rozpatrzona w świetle regulacji, o której mowa w art. 19 ust. 2 ustawy. Ta okoliczność, łącznie z omówioną wyżej kwestią zawierania umów z WFOŚ i GW, ma – zdaniem GKO – niebagatelne znaczenie dla przypisania winy za czyn polegający na przeznaczaniu przez Zespół (...) dochodów uzyskanych z dotacji na poniesione wydatki.

Ponownie rozpoznając sprawę RKO wyjaśni wskazane wyżej wątpliwości, w szczególności odniesie się do istoty zarzucanego Obwinionemu naruszenia dyscypliny finansów publicznych i możliwości przypisania mu zawinienia, a w razie potrzeby uzupełni materiał dowodowy.

Mając powyższe na uwadze, Główna Komisja Orzekająca orzekła, jak w sentencji.